

behållande af den nu medgifna rätten att å tullnederlag upplägga spanmål, omalen och malen, eller huruvida icke från tullnederlags rätt böra undantagas nämnda varor.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1898.

Oskar Erickson.

N:o 190.

Af herr **A. Olsson** i Mårdäng, om tillägg till 4 § bevillningsförordningen.

Vid nästlidet års riksdag hemstälde jag uti motion (n:o 162), till hvilken jag tillåter mig att hänvisa, att Riksdagen måtte besluta om tillägg till 4 § mom. b), kongl. förordningen angående bevilning af fast egendom etc., att byggnader, tillhörande nykterhetssällskap och föreningar och afsedda för deras verksamhet, måtte från bevilning befrias.

Riksdagens bevillningsutskott, som behandlade motionen i sammanhang med Kongl. Maj:ts förslag till förordning angående bevilning af fast egendom etc. (bev. utsk. bet. n:o 19 vid 1897 års riksdag), ansåg sig ej böra tillstyrka bifall till framställningen, dels därför att berörda sällskap och föreningar, »vid sidan af det sedliga mål, de afse att befrämja, jemväl hafva ett ekonomiskt syfte», hvarför deras lokaler ej

vore jemförliga med kyrkor och bönhus; och *dels* därför, att bifall till framställningen säkerligen skulle ha till följd »enahanda framställningar från många andra sällskap och föreningar, hvilka kunde begära skattefrihet för sina byggnader med samma fog» som de sällskap och föreningar motionen åsyftade. Denna utskottets afstyrkande hemställan blef af Riksdagen bifallen.

Då jag emellertid ej kan fatta utskottets mening uti det först anförda skälet annorlunda, än att utskottet med de i motionen åsyftade sällskapens och föreningarnes ekonomiska syfte menar, att de, genom sina lokalers användande för vinnande af detta syfte, bereda sig inkomst, för hvilken de skola beskattas, och jag uti motiveringen för min hemställan uttryckligt satt som vilkor för skattefrihet, att byggnaderna i fråga *ej lemnade egarne någon inkomst*, anser jag detta skäl icke kunna gälla min framställning och icke heller böra hindra att förnya densamma.

Hvad det andra skälet beträffar, betviflar jag, att faran är så synnerligt stor, då det icke lärer finnas så många sällskap och föreningar utöfver dem, som redan äro befriade från bevillning, hvilka verka för sedliga ändamål; och utskottet har ej uppgifvit namn på ett enda af de många sällskapen m. m.

Då bevillningsutskottet emellertid medgifvit, att de sällskap och föreningar motionen, åsyftar, afse att främja sedliga ändamål, och deras lokaler i alla händelser i visst fall äro jemförliga med kyrkor och bönhus, synes mig utskottet lemnat ett godt stöd för min åsigt, att, i de fall de användas så uteslutande för detta ändamål, att de ej lemna egarne någon inkomst, dessa böra från beskattning befrias; *då* gällande bevillningsförordniug icke är främmande för sådana fall, der egare till från beskattning befriade byggnader m. m. skola erlægga bevillning endast »för så stor del af fastighetens taxeringvärde», som enligt gällande grund »motsvarar inkomstbeloppet», hvaraf framgår, att redan nu befrielse från beskattning eger rum för byggnader m. m., som ingalunda kunna sägas användas uteslutande för sedliga ändamål, utan ock i ekonomiska syften, anser jag billighet och rättvisa fordra, att samma förmån tillerkännes nykterhetssällskap och föreningar.

Det åsyftade målet torde kunna ernås genom att näst före sista stycket uti oförmälda moment orden: nykterhetssällskap och föreningar: för dem tillhörande byggnader, införas. Då uti nyss nämnda stycke ordet »byggnader» förekommer, synes mig något tillägg dertill icke behöfligt.

På grund af hvad här ofvan blifvit anfördt, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att uti § 4 mom. b), kongl. förordningen angående bevilning af fast egen- dom m. m. näst före sista stycket orden:
nykterhetssällskap och föreningar: för dem till- höriga byggnader,
måtte införas.

Bevillningsutskottet, till hvilket motionen torde remitteras, med- gifvet att, i händelse framställningen bifalles, göra de ändringar, som anses erforderliga.

Stockholm den 28 januari 1898.

And. Olsson,
Mårdäng.

Instämma:

W. Styrlander.

A. H. Göthberg.

Per Olsson i Åsak.

Johan Ericsson.